

[Thoft]

Til fru Aase Olesen vil jeg yderligere sige, at det er rigtigt, at der fortsat vil være børn, der får en tidligere skattebetaling end andre; det synes jeg imidlertid er rigtigt, fordi det er vigtigt, at skattebetaling følger skatteevne. Et barn, der har en stor formue med et dertil hørende renteafkast, kommer naturligvis til at betale skat før kammeraterne, men det har da også skatteevnen. På samme måde gælder det for det barn, der får dobbelt normalbidrag, også det barn har jo en højere skatteevne end kammeraterne, som får almindeligt børnebidrag, og derfor synes jeg, det er rimeligt nok – sådan har vi også argumenteret i bemærkningerne til lovforslaget – at børn, der får mere end normalbidraget, må betale skat heraf.

Der er et andet problem, som fru Aase Olesen også var inde på, nemlig at hvis ikke man sørger for, at der sker skattebetaling, når bidraget hæves ud over normalbidraget, så laver folk skattefusk, for det ville jo være en opfordring til at få fastsat et bidrag, der ligger ud over normalbidraget, og til at dele skattegevinsten i porten, og der er ingen grund til at opfordre folk til skattefusk. Her vil jeg da gerne hjælpe skatteministeren med nogle af de problemer, han plejer at have.

Det generelle ved problemet er, at reglerne, som de er, er noget sjusk, fordi en lang række af de bidrag, som træder i stedet for børnebidraget, og som har samme størrelse som børnebidraget, rent faktisk er skattefrie. Et godt eksempel er, at hvis et barn modtager et normalbidrag fra en levende far, så er bidraget skattepligtigt, men hvis barnets forældre er døde og barnet som følge deraf modtager det beløb, der træder i stedet for børnebidraget, nemlig det, der hedder det ekstra børnetilskud, er det skattefrit. Hvis et barn modtager børnebidrag, fordi faderen er kendt, er bidraget skattepligtigt, men hvis faderskabet ikke er fastslået, som det hedder i det juridiske sprog, er det skattefrit. Det er da i bedste fald noget rod, og der er ikke tale om nogen som helst ligestilling.

Jeg er derfor glad for og tilfreds med, at SF har modtaget så forholdsvis positive tilbagemeldinger på dette forslag, og jeg håber, det er muligt under udvalgsarbejdet at løse de problemer, som måtte være i lovforslaget. Vi har i SF, til trods for at vi har gjort mange forsøg på det, ikke kunnet finde en bedre løsningsmodel end den, der siger: normalbi-

draget bør være skattefrit, og så færdig med det! Men kan vi finde en anden løsning, er SF selvfølgelig også villigt til at se på den. Det afgørende for os er at få løst problemet, så disse børn får samme muligheder for ekstraintægter som deres kammerater, men det er jo desværre sådan med alle skatteregler, at det er svært at fastsætte dem sådan, at de lige præcis rammer den gruppe, man ønsker. Der kan være undtagelser – det har fru Aase Olesen såmænd ret i – men det er vigtigt at løse dette problem, sådan at de børn, der i almindelighed har vanskeligere økonomiske vilkår, ikke skal være de børn, der først bliver trukket i skat.

(Kort bemærkning).

**Aase Olesen (RV):**

Hr. Thofts tale her viser jo, hvor svært det er at få tingene til at hænge sammen, for jeg sagde i min tale, at jeg var enig med forslagsstillerne i, at reglerne var noget rod, og det er de, når de opleves af de familier, der modtager, men skatteteknisk og skattepolitisk er det jo meget logisk, at man ikke beskatter et tilskud eller et bidrag, som ikke er fradragsberettiget noget sted, og det er de ikke, når de kommer fra det offentlige.

Det, der er logikken i reglerne, som de er i dag, er, at når den forælder, der skal betale bidrag, har fradragsret, skal der også være skattepligt for modtageren. Bevæger vi os væk fra det system, er vi ude i noget, der meget nemt kan gå hen og blive noget skatteknisk rod. Men vi må se, om vi kan finde en løsning på det.

**Stavad (S):**

Jeg vil gerne bekræfte hr. Thofts konklusion på det, jeg har sagt, at dette forslag ikke er fuldkomment, men i de overvejelser, i de drøftelser, vi har haft i skatteforligspartikredsen, har vi ikke kunnet komme frem til noget, der er bedre.

Og så vil hr. Thoft gerne have at vide, hvorfor jeg ikke mener, det er fuldkomment. Jeg mener bl.a., som også fru Aase Olesen gav udtryk for det, at det er betænkeligt at indføre asymmetri i vores skattesystem, hvor et beløb, der er fradragsberettiget for bidragyderen, ikke bliver modsvaret af en beskatningspligt for modtageren.